

РЕШЕНИЕ

№ 129

гр. Провадия, 22.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПРОВАДИЯ, II-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Елена Ив. Стоилова

при участието на секретаря П.Х.Д.
като разгледа докладваното от Елена Ив. Стоилова Административно наказателно дело № 20223130200335 по описа за 2022 година

Делото е образувано по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН въз основа на подадена жалба от „Т.и-Т“ ООД, ЕИК 201943340, със седалище и адрес на управление ***** с която се обжалва Наказателно постановление № 03-2200427/17.06.2022г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“- Варна, с което на дружеството е наложена имуществена санкция за нарушение по чл. 62 ал, 1 във връзка с чл. 1 ал.2 и чл. 61, ал.1 от Кодекса на труда, на основание чл.41б, ал. 5. във вр.чл. 414, ал. 3 от КТ в размер на 2000 лева.

Твърди се, че обжалваното постановление е незаконосъобразно, неправилно, необосновано и се моли същото да бъде отменено. Твърди се, че АНО не е взел предвид представените доказателства от жалбоподателя, съгласно които било видно, че липсва извършено нарушение.

Жалбоподателят, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата. Твърди, че между „Т.и-Т“ ООД и Е.Д. не са били налице трудовоправни отношения, които да обосноват сключването на трудов договор между страните. Твърди, че между Е.Д. и дружеството са били налице облигационни отношения по договор за услуга като лицето се е задължило да извърши определена работа срещу възнаграждение от 185 лева.

Между страните е сключен облигационен договор, сумата му е била платена.

Твърди се, че в НП липсвало мотиви по определяне на имуществената санкция. Не била извършена проверка лицето да е работило от 08:00 ч. до 17:00 ч. на обекта. Моли за присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата – Директора на Дирекция „Инспекция по труда“-Варна, счита, че жалбата е неоснователна и моли да бъде оставена без уважение. Твърди, че от събраните по делото доказателства се установявало, че правоотношението между „Т.и-Т“ ООД и Е.Д. е било трудово и поради липса на сключен трудов договор между страните на дружеството е наложено имуществената санкция с обжалваното НП. „Т.и-Т“ ООД и Е.Д. следвало да сключат трудов договор за извършване на определена работа за определен срок.

Районен съд Провадия, като взе предвид изложените доводи, съобрази приложените писмени доказателства и закона, намира за установено следното **от фактическа страна:**

На 12.04.2022г. служители на Дирекция „ИТ“ Варна – св.Б. и св.Д. извършили проверка по спазване на трудовото законодателство и здравословни и безопасни условия на труд в строителен обект магазин със смесено предназначение *****, XXXIV - 305 кв.6 по плана на *****, стопанисван от „Т.и-Т“ ООД. При проверката св.Б. и св.Д. констатирани редица нарушения на трудовото законодателство и на това свързано със осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. Едно от констатираните нарушения е, че „Т.И – Т“ ООД, БУЛСТАТ 201943340, в качеството му на работодател, е допуснал до самостоятелна работа лицето Е.С.И. ЕГН ***** да престира труд на длъжност „общ работник строителство" с определено работно място строителен обект магазин със смесено предназначение УПИ XXXIV - 305 кв.6 находящ се в ***** с определено работно време от 08.00 часа до 17.00 часа и уговорено трудово възнаграждение в размер на 710 лева месечно без да е сключен трудов договор в писмена форма между страните на трудовото правоотношение. По време на проверката на място в обекта на контрол лицето Е.И. е установено да подготвя част от застроената площ на магазина със смесено предназначение за полагане на арматура. В констативния протокол по извършената проверка е посочено, че на 12.04.2022г. в 11:00 часа на строителния обект – магазин със смесено предназначение в ***** на „Т.и-Т“ ООД са посочени 5 лица на обекта, които са престирали труд и са били без трудов договор, едно от които е Е.И. на длъжност общ работник с работно време от 08:00-17:00 часа, с почивни дни събота и неделя с дата на наемане – 1 седмица с уговорено възнаграждение 710 лева. Срещу нарушението е положен подпис за Е.И.. Описаното нарушение не е посочено в протокола от извършената проверка. За

констатираното нарушение св. Д. е издал АУАН № 03-2200427 на въззивното дружество.

Видно от представения по административната преписка граждански договор № 3/07.04.2022г. между „Т.и-Т“ ООД и Е.И. е сключен граждански договор за извършване на услуга – разнасяне на арматурни мрежи 700 кв.м. на обект – магазин със смесено предназначение *****. За възложената работа страните са определили възнаграждение в размер на 200 лева, платимо в брой. Извършената работа е приета на 14.04.2022г., като на И. е заплетено уговореното възнаграждение от 185 лева.

От сметка за изплатени суми по чл.45, ал.4 от ЗДДФЛ се установява, че „Т.и-Т“ ООД е начислило на Е.И. 200 лева, удържало е авансово данък в размер на 15 лева и е изплатило 185 лева на И..

Видно от инструктажна книга на „Т.и-Т“ ООД на Е.И. е проведен инструктаж на 07.04.2022г. и на 18.04.2022г. В инструктажната книга за проведения инструктаж на И. от 07.04.2022 г. е посочено, че И. е лице по ЗЗД, а срещу проведения инструктаж от 18.04.2022г. е посочено, че И. е ръководител строителство и че част от бригада.

От показанията на св.Д. и св.Б., които съдят кредитира в една част се установява, че на 12.04.2022г. са извършили проверка на строителен обект на магазин със смесено предназначение и установили Е.И. на длъжност общ работник да извършва работа за „Т.и-Т“ ООД, като полагал арматура в строителния обект. В обекта имало технически ръководител. Е.И. бил част от група, която полагала арматурни пана. Е.И. бил облечен в работно облекло, работни обувки и инструменти поставени в колан около кръста му. Работниците декларирали, че работили на обекта от 08:00 часа до 17:00 часа за „Т.и-Т“ ООД с месечно възнаграждение от 710 лева и работно време от 08:00 часа до 17:00 часа За констатираното нарушение е съставен АУАН.

Съдът не кредитира показанията на тези свидетели, че И. е полагал труд за „Т.и-Т“ ООД с месечно възнаграждение от 710 лева и работно време от 08:00 часа до 17:00 часа, тъй като това противоречи на представения по преписката граждански договор, сметка за изплатени суми по чл.45, ал.4 от ЗДДФЛ и на показанията на св.Т. и св.Х. – който е един от работниците, за които е констатирано, че полага труд без трудов договор, които съдят кредитира. Според тях Е.И. е изпълнявал конкретна работа в строителния обект по поставяне на арматура, за която страните са сключили граждански договор, а не са се намирали в трудови правоотношения.

От показанията на св.Т. и св.Х., които съдят кредитира като обективни и кореспондиращи с останалите събрани по делото доказателства се установява, че по време на проверката около 10 човека са работили на строителния обект по граждански договор. Двама от работниците – Е.И. и С. Х. били наети да пренасят арматурни мрежи за около 700 кв.м. от управителя на фирмата Д. Т.. Те търсили работа от него на строителния обект за 1-2 дни и той им възложил работата по пренасяне на арматурни мрежи. Д. им провел

инструктаж преди започването на работата и им казал и показал какво точно да правят. И. казал за работата на Х.. И. е нямал работно време. Той заедно с Х. идвали на обекта към 08.00ч. – 08:30 часа и пренасяли мрежи около 7 часа, защото трябвало да свършат половината от работата за деня. Работата извършили за 3-4 дни. След извършената работа и на двамата било изплатено уговореното възнаграждение. На работниците, които били наети по трудово правоотношение било раздадено работно облекло.

Въз основа на събрание доказателства на жалбоподателя е издадено Наказателно постановление № 03-2200427/17.06.2022г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“-Варна на „Т.И – Т“ ООД, БУЛСТАТ 201943340, затова че в качеството му на работодател, е допуснал до самостоятелна работа лицето Е.С.И. ЕГН ***** да престира труд на длъжност „общ работник строителство" с определено работно място строителен обект магазин със смесено предназначение УПИ XXXIV - 305 кв.6 находящ се в ***** с определено работно време от 08.00 часа до 17.00 часа и уговорено трудово възнаграждение в размер на 710 лева месечно без да е сключен трудов договор в писмена форма между страните на трудовото правоотношение. По време на проверката на място в обекта на контрол лицето е установено да подготвя част от застроената площ на магазина със смесено предназначение за полагане на арматура.

Нарушението е извършено на 12.04.2022г. в строителен обект магазин със смесено предназначение *****, XXXIV - 305 кв.6 към който момент е следвало да е сключен писмен трудов договор между страните на трудовото правоотношение.

С извършеното е нарушен чл. 62 ал. 1 във връзка с чл. 1 ал.2 и чл. 61 ал.1 от Кодекса на труда, поради, което на основание чл.41б, ал. 5. във вр.чл. 414, ал. 3 от КТ на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева.

Горепосочената фактическа обстановка се установява, от всички събрани доказателства по делото – преписката по издаване на обжалваното НП, разпити на свидетели Д., Б., Т., Х., сметка за изплатени суми по чл.45, ал.4 от ЗДДФЛ, инструктажна книга на „Т.и-Т“ ООД.

От правна страна съдът намира следното:

Атакуваното наказателно постановление е от категорията на обжалваемите. Жалбата е депозирана в срок и изхожда от легитимирана страна в процеса, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, тя е ОСНОВАТЕЛНА, като съображенията на съда в тази насока са следните:

На първо място съдът приема, че както АУАН, така и НП са издадени от компетентен орган съгласно разпоредбите на чл. 416, ал. 1 и 2 от КТ. Съгласно чл. 399 от КТ цялостният контрол за спазване на трудовото законодателство във всички отрасли и дейности се осъществява от Изпълнителната агенция "Главна инспекция по труда" към министъра на труда и социалната политика. Съгласно чл. 416, ал. 5 от КТ НП се издават от ръководителя на органа по чл. 399 или оправомощени от него длъжностни лица съгласно съобразно ведомствената принадлежност на актосъставителите. Видно от цитираните по горе разпоредби органът, който може да налага административни наказания по КТ е ИД на ИА "Главна инспекция по труда" или оправомощено от него длъжностно лице. В случая НП е било издадено от Директора на Дирекция "ИТ" Варна, който е бил надлежно оправомощен от ИД на ИА "ГИТ". В горната насока е приложената по делото заповед на ИД на "ГИТ" издадена на 16.02.2022 г. Видно от т. 4 от заповедта с нея ИД на "ГИД" е оправомощил директорите на дирекции "ИТ" да издават НП по актовесъставени от инспектори от "ИТ". Видно от съдържанието на АУАН, същият е съставен от св. Б., която към момента на съставянето му, както и към момента на даване на показания в съдебно заседание е работила на длъжността старши юрисконсулт в Д"ИТ"- Варна, следователно е била компетентна да издава АУАН.

Съставените АУАН и на НП са издадени преди изтичане на срока по чл. 34, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, по чл. 34, ал. 3 ЗАНН, чл.52, ал.1 от ЗАНН, притежават формално всички изискуеми реквизити съгласно чл. 42 и чл. 57 ЗАНН.

АУАН е съставен в присъствието на представител на въззивника и свидетел, присъствал при установяване на нарушението – св.Д.. При цялостната проверка на атакуваното НП, настоящият съдебенсъстав не констатира нарушение на разпоредбите на чл. 42 от ЗАНН относно описание на нарушенията. В акта е направено пълно и детайлно описание на нарушението, датата и мястото на извършване, както и на обстоятелствата при които е извършено. Посочени са и законовите разпоредби, които са нарушени. Отразени са всички данни относно индивидуализацията на нарушителя. Спазено е от страна на административно - наказващия орган на изискването на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, а именно в издаденото наказателно

постановление да бъде дадено пълно описание на нарушението, на обстоятелствата, при които е извършено, на доказателствата, които потвърждават извършеното административно нарушение.

Съдът споделя възражението на въззивника, че АНО не е посочил мотиви по отношение на определената му имуществена санкция, която е близко до минималния размер предвиден в разпоредбата на чл.414, ал.3 от КТ. Минималният размер на санкцията е 1500 лева, а АНО е определил санкция в размер на 2000 лева без да посочи мотиви затова. Въпреки това нарушение съдът намира, че то не е значимо и не води до незаконосъобразност на обжалваното НП, тъй като наложената имуществена санкция е в размер близък до минималния според чл.414, ал.3 от КТ.

Според разпоредбата на чл. 62 ал, 1 във връзка с чл. 1 ал.2 и чл. 61 ал.1 от Кодекса на труда трудовият договор се сключва в писмена форма между работника и служителя преди постъпването на работника на работа. В случая спорният момент между страните по делото е дали между Е.И. и „Т.и-Т“ ООД е било налице трудово правоотношение или гражданско такова. Според чл.1, ал.2 от КТ отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения.

Според правната теория и КТ трудовият договор е двустранно или многостранно съглашение, по силата на което едната страна предоставя за определена срок работната си сила, като се задължава да извършва възложените трудови функции, а другата страна се задължава да заплаща възнаграждение, както и да осигури нормални и здравословни условия на труд, физическото лице предоставя работната си сила за изпълнение на даден вид работа при определен работен режим, заплащане, работно време, работно място. При трудовия договор е налице многократно изпълнение на трудовите задължения, на съответните трудови операции, които се повтарят неограничен брой пъти, и докато трудовият договор не е прекратен, не се изчерпват.

В разпоредбата на чл.68, ал.1, т.2 от КТ е предвидена възможност за сключване на срочен трудов договор за извършване на определена работа.

От разпитаните по делото св.Т. и св.Х., както и от представения сключен между „Т.и-Т“ и И. граждански договор за извършване на услуга се установява, че отношенията между И. и „Т.и-Т“ ООД не са трудови

правоотношения, а гражданско правни такива. Съдът намира, че това е така поради разликата в предмета на двата вида договора. При трудовия договор едната страна предоставя работна сила срещу трудово възнаграждение за изпълнение на даден вид работа при определен работен режим, заплащане, работно време, работно място. По делото не се установи И. да предоставя работна сила на „Т.и-Т“ ООД, установи се, че страните са се договорили И. да извърши определена услуга възложена му от „Т.и-Т“ ООД, а именно разнасяне на арматурни мрежи в строителен обект – магазин със смесено предназначение за сумата от 200 лева. От показанията на св.Х. се установи, че той и И. не са имали определено работно време и не са престирали работна сила по смисъла на КТ, а са извършвали услуга, която им е била възложена, и за която им е било заплатено.

Предвид гореизложеното съдът намира, че жалбоподателят не е осъществил от обективна и субективна страна състав на нарушение по чл. 414, ал. 3 КТ. Въпросната разпоредба предвижда, че „Работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв....“. Жалбоподателят не е нарушил чл. 61, ал. 1 и чл. 62, ал. 1 КТ, тъй като не е имал задължение да сключва трудов договор с Е.И., а е уредил отношенията си с него чрез граждански договор – за услуга.

С оглед на гореизложените мотиви, съдът намира, че издаденото наказателно постановление следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

Въззивникът е поискал присъждане на разноси и такива му се дължат, предвид изхода на процеса, но не са представени доказателства за сторени разноси. Въззивникът е представил договор за правна защита и съдействие по делото, в който е договорено възнаграждение в размер на 500 лева. В договорът не е посочено същото да е заплатено. След „Внесена сума:...“ в договора не е посочено никаква сума. Съдът може да присъди разноси само при наличие на доказателство за направени такива. Самото сключване на договор за правна защита и съдействие и уговаряне на адвокатски хонорар без да е посочено, че същия е заплатен или да са представени допълнителни доказателства в тази насока не е доказателство за сторени разноси. Поради това съдът не присъжда разноси на въззивника.

Предвид гореизложеното РС Порвадия

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 03-2200427/17.06.2022г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“-Варна, с което на Т.и-Т“ ООД , ЕИК 201943340, със седалище и адрес на управление ***** е наложена имуществена санкция за нарушение по чл. 62 ал. 1 във връзка с чл. 1 ал.2 и чл. 61, ал.1 от Кодекса на труда, на основание чл.41б, ал. 5. във вр.чл. 414, ал. 3 от КТ в размер на 2000 лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в 14- дневен срок от съобщението му на страните, пред Административен съд гр.Варна.

Съдия при Районен съд – Провадия: _____